

6

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Napři všechno do přítomné chvíle.
To rozhodující se děje TEDĚ!
Teď je v tobě Bůh.“*

Anselm Grün

Úvodní slovo

Také jste si všimli, jak se v posledních dnech nápadně zvýšil počet tzv. „spících ve stoje“? Tak například někteří ministranti jsou při ranních bohoslužbách nepoužitelní k čemukoli vyjma estetického zkrášlení liturgického prostoru. Po důvodech není třeba složitě pátrat: je jím noční bdění u televizních přenosů ze zimní olympiády. Spěchám hned říct – abych nebyl znovu (jako po rozhlasovém přenosu z našeho kostela) v podezření – nemám nic proti sportu, ať si to ti mladí užijí!

Jen mě tak napadá, jak je rázem všechno jinak, když člověku o něco jde. Církev zná například po staletí tzv. noční modlitební bdění. Zkuste dneska někomu navrhnout celonoční adoraci – útrpně se na vás podívá a pronese něco o nezdravém fanatismu. Ale jde-li o hokejový zápas těch, co nás vyřadili, s těmi, kterým tím pádem přejeme vyhrát, ani ta největší únava není překážkou: prostě to musíme vydržet!

A tak si říkám: kdypak začneme taky takhle prožívat věci Božího království?

Váš o. Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Příprava na 1. sv. přijímání** bude v naší farnosti zahájena ve středu **13. března 2002 v 16 hodin** na faře Lidická 6. Toto první setkání je určeno **rodičům** přihlášených dětí, jimž se při něm dostane všech potřebných informací. Příprava samotná pak bude probíhat rovněž ve středu v 16 hodin vždy na faře.

Děti je možno přihlašovat až do 13. března v sakristii kostela kdykoli před nebo po mši svaté. Do přípravy bude možno zařadit pouze děti z naší farnosti (dáno místem bydliště či pravidelnou účastí na bohoslužbách v našem kostele) s požadavkem absolvování alespoň jednoho roku vyučování náboženství či katecheze tomu odpovídající.

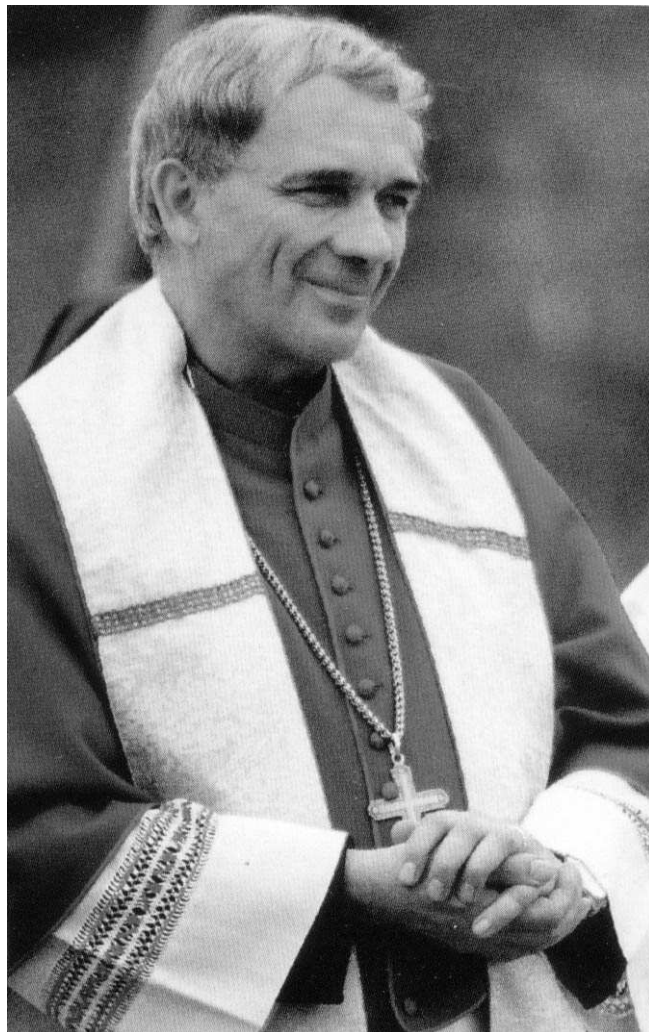
• **V úterý 19. března 2002 v 17.30 hod.** bude v katedrále na Petrově poprvé v Brně slavit mši svatou **nový apoštolský nuncius v ČR arcibiskup Mons. Josef Erwin Ender**. K účasti na této bohoslužbě jste srdečně zváni.

• **Farní úřad u sv. Tomáše má změněná telefonní čísla:** Místo dosavadního 572215 je nové číslo **45 57 22 15** a místo 578687 je nové číslo **45 57 86 87**.

Mikulášek jubilantem

Generální vikář brněnské diecéze Mons. Jiří Mikulášek oslavil 5. února šedesáté narozeniny.

Jiří Mikulášek se narodil v Brně, kde také maturoval na Průmyslové škole elektrotechnické a poté byl osm let zaměstnaný jako technik v brněnské Zbrojovce. Od roku 1968 studoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci a v roce 1973 přijal v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla kněžské svěcení. Jako duchovní pak

působil v řadě farností brněnské diecéze (Jedovnice, Ostrov u Macochy, Blansko, Hovorany, Brno-dóm) a od roku 1992 je jejím generálním vikářem. V roce 1994 byl jmenován druhým prelátem Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně, v Jubilejním roce 2000 ho Svatý otec Jan Pavel II. jmenoval Prelátem Jeho Svatosti.

Jiří Mikulášek je autorem knih *Kde by se vzalo to dobro?* (Cesta, 1999) a *Stříbrné vteřiny* (Cesta, 2000), v nichž přináší čtenářům krátké příběhy pro povzbuzení na jejich cestě k Bohu.

Výzva diecézního centra mládeže

Milí mladí přátelé,

podmanivá melodie znělky Emmanuel ještě stále rozehrává v našich srdcích i v mysli ty nejkrásnější vzpomínky na Řím, a již je zde další Světový den mládeže. Papež Jan Pavel II. zve všechny mladé na setkání do Toronta.

Není jednoduché sehnat 30 tisíc korun nebo najít velkorysé sponzory a vydat se do Kanady. Povzbudit ale potřebujeme všichni, každý chceme vidět, že na cestu následování Ježíše Krista se vydává mnoho mladých lidí i dnes. Proto se připravuje také setkání pro mládež z celé České republiky. Do Toronta se vydá jen několik desítek lidí z naší vlasti, ale do Žďáru nad Sázavou může přijet každý.

Setkání bude začínat v úterý 13. srpna 2002 odpoledne a bude zakončeno v neděli 18. srpna kolem poledne. Na každý den se připravuje katecheze některého z našich otců biskupů, duchovní, kulturní i sportovní program.

Zveme vás všechny na toto setkání do Žďáru nad Sázavou, abychom společně vydali svědectví, že živý Bůh je uprostřed svého lidu. Již nyní se můžete přihlašovat prostřednictvím duchovních správců farností nebo přímo na Diecézním centru mládeže.

Těšíme se na setkání s vámi!

*P. Vladimír Vojtěch Záleský
Diecézní centrum mládeže*

Slovo nemocným

Lidem je určeno, že jeden musí zemřít a pak nastane soud.

Žid 9,27

Všichni lidé se během svého života setkávají se smrtí, a toto setkávání je tím častější a tím na nás víc působí, čím jsme starší, protože právě v té době odchází od nás mnoho blízkých. Ve všech dobách hledali lidé prostředky proti smrti a hledají je i v dnešní době. Ve starém zákoně chtěli lidé přežít ve svém potomstvu, a proto se mojžíšský zákon staral o zajištění potomstva pro ty, kteří zemřeli bez dětí. Starořímsí filozofové a básníci usilovali o to, aby si postavili pomník

svými spisy. Byli přesvědčeni, že takový pomník je trvalejší než pomník z bronzu. Podle materialistické filozofie člověk jako jedinec umírá, ale jako druh přežívá, proto neumírá, ale žije. V současné době se mezi lidmi šíří víra v převtělování. Je to názor převzatý z východních náboženství, ale je špatně pochopený a vysvětlovaný. Převtělování je ve skutečnosti chápáno jako trest, jako odpykávání něčeho, co dosud nebylo odčiněno. Kdo viděl umírat člověka ve velkých bolestech, které trvaly dlouhou dobu a neuměl mu bolesti ulehčit, nebude mít odvalu mu přát, aby se toto jeho utrpení za čas znovu opakovalo, a třeba v bolestnější formě.

Křesťané věří, že člověk musí jednou zemřít a potom že bude souzen. To se stane jenom jednou a rozhodnutí soudu bude neodvolatelné. Ve starověku existovaly dopisy, které měly poskytovat útěchu lidem, kteří truchlili nad úmrtím blízkého člověka. Autoři v nich připomínali skutečnosti, které sice lidé znali, ale které si neuvědomovali. Byla zdůrazňována všeobecnost smrti, nutnost vyrovnat se rozumnou úvahou a skutečnost, že čas zacelí každou ránu. Také v křesťanské literatuře jsou podobné dopisy, které lidem vlévají naději. Je to například list svatého Pavla Soluňanům, ve kterém je utěšuje nad smrtí blízkých osob. Pavel zdůrazňuje, že křesťané nesmějí truchlit jako ostatní lidé, kteří nemají naději, ale mají se navzájem utěšovat vírou, že Ježíš pro nás zemřel na kříži a vstal z mrtvých. Proto i oni mají

být naplněni nadějí na budoucí život, který bude dokonalejší, než je život současný.

Víru ve vzkříšení mrtvých a ve věčný život podporuje prohlubující se poznání Božích vlastností a především lásky ke každému člověku. Čím člověk lépe zná Boha a uvědomuje si jeho lásku, tím víc ho také on sám miluje a snaží se jeho lásku napodobovat. Taková láska je silná jako smrt, přivádí člověka k Bohu a pomáhá mu překonat všechny obtíže života.

Žádný člověk neví, jak bude jeho život probíhat, co bude prožívat a s čím se bude muset vyrovnávat. Žádný nemůže v těžkých životních chvílích spoléhat jen na svoje lidské síly a schopnosti, ale každý musí prosit Boha o pomoc, aby prožil život dobře až do konce a aby jeho věčný život byl šťastný. Čím budeme prosit častěji a čím budeme pokornější a čím bude naše víra pevnější, tím víc bude Bůh svou milostí náš život ovlivňovat.

o. Josef Šik

Poděkování za Tříkrálovou sbírku

Milé sestry, milí bratři, milé děti,

děkuji vám všem, kteří jste se vydali jako koledníci letošního druhého roku Tříkrálové sbírky na cestu nejen do našich domovů, ale především na cestu k lidským srdcím. Děkuji vám za ochotu pomoci potřebným, děkuji za to, že jste se

nenechali odradit mrazem a nevlídným počasím. Vám organizátorům děkuji za čas věnovaný přípravě této akce i jejímu vyhodnocení.

A mé poděkování patří také vám všem, kteří jste do sbírky přispěli. V naší diecézi se v Tříkrálové sbírce do pokladniček vybralo 6 751 606,70 Kč.

V modlitbě provází

váš biskup Vojtěch

Z farní charity

Sestry a bratři,

V pátém čísle „Tomáška“ jsme se snažili poskytnout vám informace o naší práci a také o spolupráci s Oblastní charitou Brno a dalšími charitativními organizacemi. V průběhu ledna jsme obdrželi několik poděkování od jednotlivců i od organizací. Poněvadž cokoliv děláme, všechno vychází z vašich darů finančních i materiálních, domníváme se, že je naší povinností seznámit vás s texty poděkování, která jsou především adresována vám – dárcům. Věříme, že vám způsobí radost, tak jak ji způsobila nám, a že budou pobídkou do další spolupráce. Poděkování z Domova pokojného stáří na Kamenné jsme otiskli už minule a nyní připojujeme dopisy z Domova sv. Markéty, od Likvidace lepry z Prahy a od Hospice z Rajhradu.

Kadourkovi

Diecézní charita Brno
– Oblastní charita Brno
DOMOV SV. MARKÉTY
pro matky s dětmi v tísní
Staňkova 47, 612 00 Brno
„Charita – společná cesta
k lidské důstojnosti“

Vážení přátelé,

přijměte upřímné poděkování za vánoční obdarování maminek a dětí v našem Domově. Jsme velmi rádi, že nám již tradičně pomáháte.

Neznáme všechny naše dobrodince jménem, přesto bychom rádi uvedli zvláštní poděkování manželům Kadourkovým, kteří nejenže pro nás realizují konkrétní formy pomoci, ale často navštěvují akce, které pořádáme.

Ještě jednou Vám moc děkujeme a přejeme vše dobré v roce 2002, hlavně hojnost Božího požehnání.

Za všechny z Domova sv. Markéty

Ing. Růžena Vlachová
vedoucí Domova

V Brně dne 4. 1. 2002

Diecézní charita Brno
OBLASTNÍ CHARITA BRNO
DOMOV SV. MARKÉTY
pro matky s dětmi v tísní
Staňkova 47, 612 00 Brno 5

*Pochválen buď Pán Ježíš Kristus
a Panna Maria*

Milí přátelé!

Srdečně Vás pozdravujeme z LL-Likvidace lepry. Jste častými dárci a Vaše příspěvky na nákup léků jsou velmi podstatné. Zaplať Pán Bůh, že u mnoha lidí jsme našli porozumění pro pomoc těm nejubožejším.

Tím, že posíláme léky sestřičkám a bratřím misionářům, kteří pečují o malomocné, se léčí nejen malomocenství a jiné tropické nemoci, ale pro každou tuto oblast ve III. světě to má současně i jiný obrovský význam. Totiž duchovní a mravní záchranu. Vždyť v mnoha těchto zemích např. ženy jsou většinou dosud velmi zotročené. Ale když se svými rodinami pobývají anebo nakonec zůstávají jako spolupracovníci v misii, tak si berou příklad z křesťanského stylu života, kterým tu sestřičky působí. Právě tak současně s léčením osvobozují domorodce od zlostalosti a nevědomosti tím, že jejich děti se učí psát a číst a dospělí řemeslům všeho druhu.

V těchto misijních oblastech nejlepší zbraní proti AIDS, kterého je v Africe už mnoho, jsou častá uzavíraná křesťanská

manželství mezi domorodci. Další kladný účinek misie je zemědělské samozásobitelství, aby se sami uživilí – odstranění hladomoru atd. Děkujeme, že tak obětavě pomáháte.

Hodně Milostí a Lásky Boží přejí za LL
Jiří Holý
se svými spolupracovnicemi

V Praze dne 28. 1. 2002

DŮM
LÉČBY
BOLESTI
S HOSPICEM
SVATÉHO JOSEFA

Diecézní charita Brno
Dům léčby bolesti
s hospicem sv. Josefa
Vám děkuje
za poskytnutý dar.

*„Je země mrtvých a je země těch, kdo žijí.
A mezi nimi láska, to je most, který všechno
přetrvá a všemu dává smysl.“*

T. Wilder

Milí přátelé,
prostřednictvím Diecézní charity Brno jsme od Vás v období 7–12/2001 přijali finanční dar v hodnotě 2000,- Kč, který bude použit na úhradu nákladů spojených s provozem v Domě léčby bolesti s hospicem sv. Josefa. Pokud byste chtěli zaslat dar přímo na náš hospic, číslo účtu DLBsH sv. Josefa je: Komerční banka BRNO – město, 27–0483090257/0100.

Vážíme si pozornosti, kterou jste našemu hospici věnovali, a děkujeme Vám

za podporu, kterou našemu zařízení projevujete.

Za Dům léčby bolesti s hospicem sv. Josefa

Marie Břez
BOLESTI
JOSEFA
664

MUDr. Zdeněk Bystřický
ředitel DLBsH sv. Josefa

V Rajhradě dne 7. února 2002

Co se událo

z farní matriky

V měsíci lednu si slíbili věrnost:

Marek Rotschein a Olga
roz. Floriánová 26. 1. 2002

V měsíci lednu byli pokřtěni:

Filip Fabián Barták 6. 1. 2002
Alexandr Jan Boháč 6. 1. 2002

V měsíci lednu se s námi rozloučili:

Alice Kubíčková	60 let
Vladimír Jičínský	68 let
Leopolda Jiroušková	94 let
Oldřich Závodný	86 let
Hynek Rada	71 let
Marie Baranová	89 let
Anežka Parmová	(neuveдено)
Alois Illek	92 let
Anna Sedlaříková	80 let
Františka Daňková	87 let
Antonín Klimeš	51 let

Přečetli jsme za vás . . .

. . . dnes z knihy „Humor v církvi
dovolen“ od Františka Hobizala

PŘÍMLUVY Z DĚTSKÝCH BOHOSLUŽEB

- Pane Ježíši, prosím tě, ať se mi vrátí želva Verunka.
- Pane Ježíši, uzdrav zlomenou nohu naší Micinky.
- Pane Ježíši, ať naše babička tolik nezlobí.
- Pane Ježíši, ať náš Mirek konečně dostane rozum.
- Pane Ježíši, ať mám dobré známky a ať nezlobím.
- Pane Ježíši, ať po mně maminka nechce utírat nádobí.
- Pane Ježíši, uber našemu tátovi na hlase, když křičí.
- Pane Ježíši, ať někdo namele tomu protivnému klukovi X.
- Pane Ježíši, ať otec František méně zlobí.
- Pane Ježíši, ať je na světě stále více a více válek.
- Pane Ježíši, vezmi už konečně Pannu Marii do nebe.
- Pane Ježíši, ať ty vozy s hnojem nejezdí kolem našeho baráku.
- Pane Ježíši, ať už konečně kněží uvěří v Boha.
- Pane Ježíši – já nevím, co bych ti řekl – tak buď zdrav!

Kdy přijde pokrok i k nám?

Reportáž z promítání diáček
z Mexika a Guatemaly

Jelikož patřím k té něžnější polovině lidstva, mám samozřejmě i onu vzácnou vlastnost vnímat více věcí zaráz a tudíž mi, chystajíc džus, věnečky a oplatky Florenta coby služba v naší tomáškovské kavárničce, neunikl ani fakt, že dnešní odpoledne je možno strávit i jinak než duševní přípravou na zítřejší vyučování.

Aniž bych potřebovala k rozhodování korunu či nějaké rozpočítávací, zvolila jsem návštěvu exotických krajů umožněnou Rejskem, Ládičkem, Kebrláčem, dia-projektorem a dalšími kamarády.

Pobrukujíc si písničku „Pátá...“, dostavila jsem se tedy na pátou hodinu odpolední do Janáčkovy varhanické školy, která dnes slibovala všem návštěvníkům skvělé zážitky. Přestože jsem cestou nespátřila mnoho billboardů či pozvánek na tuto akci, účast byla hojná. Od nejmladších jedinců, plně zaměstnaných prolézáním a kličkováním mezi křesly a osobami v nich usazenými, až po důstojně sedící osazenstvo plně se věnující diáčkům samým.

Před námi se v následujících dvou hodinách otevíraly nesčetné pohledy na krásnou guatemalskou přírodu, historické památky i místní indiánské obyvatelstvo, z jejichž oblečení bylo patrné, že „JEN RŮŽOVÁ TO MŮŽE BÝT.“ Také stany

postavené na příjemné terásce jednoho hotelu, posloužily k pobavení nejen obyvatel Guatemaly.

Do mého rodného domečku jsem se tedy vracela obohacena mnoha nevšedními zážitky a libujíc si nad skvěle stráveným odpolednem, uvažovala jsem, jak dlouho asi potrvá, než se i u nás stane růžová módním hitem.

— w —

Pochod pro život 2002

Na letošní sobotu 23. března se chystá druhý pražský Pochod pro život. Všechny srdečně zveme do Týnského chrámu na Staroměstském náměstí v Praze, kde ve 13 hodin začíná Pochod pro život mší svatou celebrou arcibiskupem Karlem Otčenáškem. Od 12:30 je možno připojit se k modlitbě růžence. Ti, kteří nebudou mít možnost přijet do Prahy, se mohou spojit v modlitbě prostřednictvím Radia Proglas, které bude mši svatou přenášet přímým přenosem.

Bližší informace:

*Hnutí Pro život ČR,
Hlubočepská 85/64,
152 00 Praha 5
tel.: 0603-976231,
e-mail: info@prolife.cz,
http://prolife.cz*

O předsevzetích

Dáváte si adventní či postní předsevzetí? Zním jednoho kněze, který na ně klade velký důraz. Vždy na počátku adventní a postní doby svým ovečkám připomíná, aby se nad ním zamyslely; v polovině posvátné přípravy zpytuje jejich svědomí, jak se ho zhostily, a tři dny před Štědrým večerem nebo Květnou nedělí nabádá ty, kteří pozapomněli, aby aspoň trochu dohnali, co se dá. Já jsem si (patrně pod tlakem pana faráře) jednou dala předsevzetí, že si v postu odepřu odpolední kávu. (S odstupem času si uvědomuji, že jsem měla začít raději v adventu, neboť ten je kratší, v lepších případech o celou polovinu). Svůj úkol jsem svědomitě splnila a od oněch Velikonoc piju kafe dvě. Předsevzetí si už nedávám z obavy, aby se denní počet mých šálků kávy nezvyšoval až k srdečnímu infarktu.

Jsou ovšem lidé, kterým předsevzetí pomáhají, a před těmi se v úctě skláním. Doba adventní a postní je dobou duchovní přípravy a předsevzetí přispívají k tomu, aby tato příprava dostala trochu konkrétnější podobu. Předsevzetí však nejsou smyslem postu a jejich splnění není cílem. Neměla by se tedy stát ani přehnaným pocitem uspokojení (v případě jejich splnění), ani zdrojem výčitek svědomí v případě opačném. Proto ti, kdo své předsevzetí splnili, ať se z toho těší, a ti, kteří je nesplnili, ať se jím netrápí. A ti, kteří si

žádné nedávají, ať se zamyslí nad tím, co jejich duchovnímu životu přinese. Možná už jsme zjistili, že někdy prožijeme postní dobu „zdařile“ a jindy „méně zdařile“, a že tento výsledek se s úspěšně splněným předsevzetím v některých případech nekryje. Občas si v postní době vzpomenu na ohnivě kázání, že „všemohoucí Bůh si nepřeje, aby děvčata nosila přiléhavé punčochy v žádné době roční, tím méně ve svaté době postní!!!“ (Bruce Marshall: Plná slávy.)

Všichni bychom se měli ptát po tom, zda hledáme Boha celým svým srdcem. Čtení v postní době nám k tomu možná poskytnou samy od sebe dostatek podnětů.

– pH –

Příběh

Eva seděla v šeru pokoje a mračila se. Maminka rozsvítila a překvapeně na ni pohlédla: „Už jsem si říkala, jestli snad nespíš.“ „Ne, přemýšlela jsem o sobě,“ mračila se Eva dál. „Máme se teď přece nad sebou zamyslet a napravovat naše špatné jednání, snažit se zlepšit a myslet víc na druhé.“ „To máš pravdu, ale proč se tak mračíš?“ divila se maminka. „Protože jsem hrozná. Nic neumím dělat pořádně. Každou chvíli se hádám s Jitkou! Nemyslím na druhé, třeba Anežka už se mnou nemluví, neporadila jsem jí při diktátu. Nejraději bych se neviděla. Nikdo mě snad ani nemůže mít rád!“

„Ale jdi,“ povzbudila ji maminka. „To je dobře, že se nad sebou takhle zamýšlíš, ale Bůh nechce, aby ses neměla ráda. On tě má rád přesně takovou, jaká jsi, a jen tě vede k tomu, abys dělala dobré věci. Ovšem i On ví, že se nevyhneš tomu, abys něco dělala špatně. I za to se měj ráda, jen se snaž napravit, co způsobíš nedobrého, ale neupírej si lásku. To není sobectví. Pokud máš mít ráda druhé lidi, musíš mít ráda a přijmout i sama sebe. Miluj bližního jako sebe samého. Ne víc, ne míň. Když se hádáš se sestrou Jitkou, učíš se komunikovat, příště se už kvůli stejné věci pohádat nemusíš, protože přijdeš na to, jak to bylo zbytečné a že se dá domluvit. A že Anežce nepomůžeš při diktátu? Teď bys jí třeba pomohla k lepší známce, ale ve skutečnosti bys pro ni neudělala nic dobrého. Teď aspoň ví, co se má doučit. Tak vidíš, Evo, měj se ráda taková jaká jsi. I já tě mám takovou ráda. Co můžeš, to napravuj a změň k lepšímu. To je tvůj postní úkol,“ zakončila maminka.

„Díky mami, hned je mi lépe,“ usmála se Eva.

Jarka

Expedice 2001

Sýrie (2)

Žirafa se rozhodla demonstrovat nezávadnost svého uzeneho, o kterém jsem měl největší pochyby, na zvířatech. Nejdříve nakrmila kočku, která se chvíli motala

mezi auty doufajíc, že ji některé srazí. Pak zmizela z dohledu a tím pádem vypadla ze hry. Druhou obětí byla velká doga velikosti telete, kterou majitelé odcházející na prohlídku pamětihodností uvázali ke stromu. Zvíře bylo plné chuti do života, kterou projevovalo agresivitou, štěkáním po kolemjdoucích nebo tichými, zákeřnými výpady na délku řemene. Žirafa ji nakrmila zbylým masem, které psisko zhltno jako malinu. Po chvíli doga ulehla a v tichosti očekávala věci příští a možná, že poslední.

Poděkovali jsme Žirafě za zinscenování turecké verze pohádky *O pejskovi a kočičce* a s ohledem na nepohádkově špatný konec navrhli jsme odejít, pokud možno před návratem majitelů psa.

Dalším cílem byl bazar. Klokan obdivoval zejména množství pirátských kopií CD se softwarem a nejnovějšími filmy, které v České republice ještě ani neměly premiéru.

Po návratu do hotelu jsme se trochu prospali a poprvé ochutnali slivovice, která je pevným bodem uprostřed rozbouřených vod cestovatelské nejistoty. Vzpomněli jsme v té chvíli na Koalu, se kterým jsme

se měli večer setkat na letišti, a který vždycky říkal: „Slivovice – půl zdraví.“, což byl jeho svérázný výklad přísloví: „Veselá mysl – půl zdraví.“

K setkání na letišti skutečně došlo, byť ani zde neprobíhalo vše tak hladce. Už v hotelu jsme se rozdělili na dvě skupiny. První skupina, ve které jsem byl já, jela vítat Koalu na letišti. Druhá, složená z Žirafy a Klokana, čekala u Modré mešity pro případ, že bych se s Koalou na letišti minul. Odjížděl jsem dolmušem (turecký výraz pro malou dodávku se sedadly) na letišti za přijatelnou cenu 3 USD (zařízeno v hotelu). Byl jsem jediným cestujícím, další místa zaplňovali řidič a řidičův kamarád. Cestou na letišti bylo položeno několik standardních otázek (z jejich strany) a několik standardních odpovědí (z mé strany). Doprovodili mě až do letištní haly a nabídli se, že počkají a odvezou nás zpátky. Na otázku, kterým letadlem kamarád přiletí, jsem suše odpověděl, že tím, co má 3 hodiny zpoždění. Loučení bylo krátké a srdečné.

Naopak velice dlouhé byly hodiny čekání na letadlo. Letišti v Istanbulu je velice moderní, čisté a velmi dobře klimatizované. Byl jsem v sandálech naboso a už po 20 minutách mi byla zima. Přemýšlel jsem, proč má letadlo takové zpoždění a na náladě mi nepřidala ani tabule přiletů, na které figurovalo mimo jiné letadlo se zpožděním dvanáctihodinovým. Naštěstí se ale Koalovo zpoždění už nezvětšovalo a letadlo dosedlo na plochu kolem půlnoci. Kolem jedné vyšel Koala s batohem.

Během čekání na letišti mě napadlo, že by bylo vhodné vyrobit si cedulku, kterou disponovalo mnoho lidí kolem mne, a ze které vyplývá, kdo konkrétně je očekáván. Bohužel, neměl jsem s sebou papír a snaha vyhlásit letištním rozhlasem větu „Koala je medvěd placatej“ narazila na jazykové bariéry.

Koala neznal mé úmysly a tedy měl ze setkání radost. Do centra jsme jeli taxíkem za cca 13 USD. Před Modrou mešitou jsme narazili na skupinu číslo dvě a odešli do hotelu.

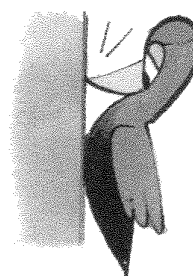
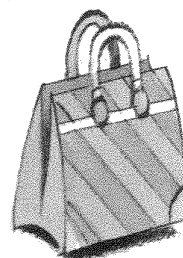
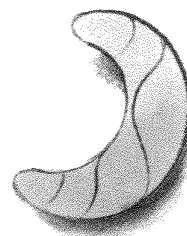
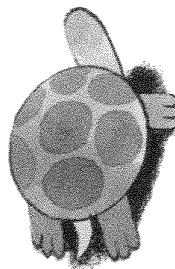
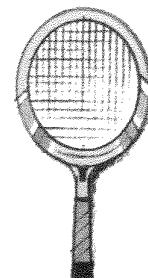
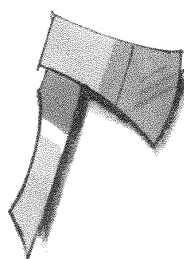
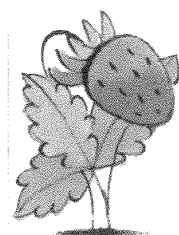
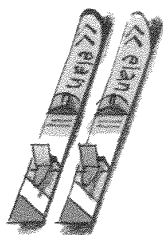
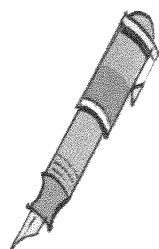
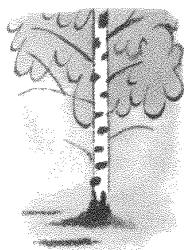
pokračování příště

Pro bystré hlavy

Najdeš jména biblických postav, která jsou ukryta v následujících větách?

Máte v Anglii hodně příbuzných? • Bratranec Roman na tak dlouhou cestu nepamětlí. • Maminka i na Věrciny děti myslí často. • Teta Mařka i fašankové slavnosti prospala. • Pokyny i zákonné předpisy jsem prostudoval. • Dáša si vzala za rohem rohlík. • Náš malý Jirka hopsá raději sám. • Bylo tikání hodinek slyšet i k tobě? • Pepa velí družině Černých orlů. • Věro, v máji dáš tu květinu na balkón. • Ráno hajný najde bor a břízu, o které večer mluvil. • Dano, Emilka ti ty věci zítra přinese do školy.

Nejen pro nejmenší

V levé části jsou obrázky věcí nebo zvířátek, které končí slabikou, kterou začíná některý z obrázků v pravé části. Trošku vám pomůžeme a uvedeme příklad:

bří-za + za-jíc

A dál už hledejte sami!